



Doma in po svetu

— PREGLED NAJVAŽNEJŠIH DOGODKOV —

Zvezni senat bo zavrnil Roberta H. Borka za člana Vrhovnega sodišča — Reagan še vztraja — Ali bo sploh do glasovanja prišlo?

WASHINGTON, D.C. — Včeraj se je proti potrditvi Roberta H. Borka za člana Vrhovnega sodišča izjavilo več senatorjev, med njimi vodja demokratske večine, sen. Robert C. Byrd. Proti Borku bo glasoval tudi sen. Dennis DeConcini (D.-Ariz.). Bela hiša je do zadnjega upala, da bo DeConcini, ki zastopa politično zelo konservativno državo, končno le glasoval za Borka. Sen. Alan Cranston, demokrat iz Kalifornije, ki je v senatnem vodstvu, je dejal, da ve za najmanj 52 senatorjev, ki bodo glasovali proti Borku, kar je seveda dovolj za zavrnitev njegovega imenovanja od predsednika Reagana. Politični analitiki sedaj razmišljajo, ali bo Bela hiša dovolila, da bo prišlo do glasovanja v senatu, ker bi bil javen poraz te vrste hud udarec prestižu Reagana. Menijo, da bo Bork sam prosil, naj ne pride do glasovanja, ali bo Bela hiša našla drug način, da prizna svoj neuspeh zoper liberalce in tudi mnoge sredince, ki so videli v Borku nekakšnega ustavnega »radikalca«.

Predsednik Reagan sam še vedno javno zagovarja Borka in trdi, da se bo boril za njegovo potrditev v senatu do zadnjega. Vendar novinarji, ki redno poročajo iz Bele hiše, vedo povedati po svojih zaupnih virih, da Reaganovi najozjji svetovalci že iščejo primeren izhod iz neprijetnega političnega položaja in skušajo najti drugega konservativca, ki bi morda bil sprejemljiv senatni večini za člana najvišjega sodišča ZDA.

Danes bo o Borku glasoval senatni pravosodni odbor. Kot kaže, je večina članov pripravljena priporočati senatu, naj le-ta glasuje proti Borku. Kompromisna rešitev je možna v tem, da bi ta odbor glasoval, da Borka ne podpira in mu tudi uradno ne nasprotuje. Končna odločitev bo namreč itak v glasovanju vseh 100 senatorjev.

Včeraj je Vrhovno sodišče pričelo svoje novo leto. Sedaj ima sodišče le 8 sodnikov, ker se je že upokojil Lewis F. Powell. Bork naj bi bil Powellov naslednik, vendar do tega, kot sedaj skoro zanesljivo kaže, ne bo prišlo.

Iranska misila zadela Bagdad — Napadi na tankerje in tovorne ladje v Zalivu se stopnjujejo — Ameriškega vojaka pogrešajo

BAGDAD, Irak — Iraške oblasti so potrdile, da sta dva iranska misila padla v to mesto in povzročila med civilnim prebivalstvom veliko človeških žrtev in gmotne škode. Tujci, ki živijo v iraškem glavnem mestu, so slišali eksplozija in videli veliko dima kmalu po njih, vendar niso mogli priti na prizadeta kraja. Do iranskega misilskega napada je prišlo po močnem iraškem bombardiranju iranskih naftnih pristanišč. Iraščani so s svojimi letali napadli pristanišče pri ožini Hormuz, pri tem pa poškodovali tudi največji naftni tanker na svetu, Seawise Giant, ki ima nosilnost kar 564.739 ton. Iraščani so poškodovali tudi štiri druge tankerje, kot še naftne naprave na otokih Larak in Lavan.

Iraški predsednik Saddam Hussein je izjavil, da bodo njegove sile nadaljevale s takimi napadi, dokler ne bo Iranu onemogočen nadaljnji izvoz nafte. Iranci pa pravijo, da bodo obstreljevali Bagdad in druga iraška mesta z misili ter vztrajali v vojni, dokler ne bo režim Husseina padel. Iranski voditelji še vedno grozijo z možnostjo, da bodo napadli

ameriške bojne sile na območju Perzijskega zaliva. Do takih napadov pa še ni prišlo.

Preteklo nedeljo zvečer je padel v Zaliv ameriški helikopter, na katerem so bili štirje člani posadke. Tri vojake so rešili, četrtega, pilota, 34-letnega majorja Daniela Haywortha, pa še pogrešajo in je malo verjetno, da je nesrečo preživel. Do nesreče je prišlo zaradi okvare na helikopterju, poudarja Pentagon.

Manjši potresni sunki še vznemirjajo prebivalce Los Angelesa — Gmotna škoda znaša več kot 125 milijonov dolarjev

LOS ANGELES, Kalif. — Prebivalci tega in okoliških mest še čutijo popotresne sunke po prvem, močnem potresu pretekli četrtek. Najmočnejši popotresni sunek je bil preteklo nedeljo zjutraj in je dodatno poškodoval itak že poškodovane hiše in druga splotja. Gmotno škodo še ocenjujejo, vendar so ugotovili, da so potres in popotresni sunki uničili ali poškodovali najmanj 10,619 stavb, pri tem pa povzročili najmanj 125 milijonov dolarjev gmotne škode. Najbolj prizadeto je mesto Whittier, v katerem je povsem uničenih 20 poslopij, poškodovanih pa več kot 2000 zasebnih hiš.

Zaradi potresov je izgubilo življenje 7 ljudi, vendar mnogi so umrli zaradi srčnih infarktov, ker so jih potresni sunki tako prestrašili. Več sto oseb je bilo poškodovanih, kakih 1500 je še vedno tako v strahu, da živijo na prostem, ker se bojijo iti v svoje domove. Rdeči križ in druge dobredelne ustanove jim skušajo pomagati.

— Kratek vesti —

Washington, D.C. — ZDA in Kanada so podpisale pogodbo o meddržavnem trgovanju, po katerem bodo ukinjene mnoge tarife in druge ovire prostemu trgovanju. Predsednik Reagan in kanadski ministrski predsednik Mulroney sta pogodbo pohvalila, opozicija v obeh državah pa je nezadovoljna. Potrditev pogodbe zaradi tega ni zagotovljena, to predvsem v ZDA zaradi nekaterih členov v pogodbi, ki baje kršijo suverenost zveznega kongresa.

Lhasa, Tibet — V zadnjih dneh so bile velike demonstracije Tibetancev zoper kitajske oblasti. Razjarjeni Tibetanci so napadli policijsko postajo in jo sežgali. Kitajski vojaki so streljali na demonstrante in najmanj 6 ubili. Tujci, ki so bili na letališču v Lhasi, pravijo, da prihajajo nove enote kitajskih vojakov ali policistov. Tibetanci želijo odhod Kitajcev, vendar o tem ni misliti.

Peking, Kit. — Kitajska poroča, da so njene sile sestrelile vietnamski reaktivni lovec, ko je le-ta prodril 20 milj v kitajski zračni prostor pri meji med državama. Kitajska in Vietnam sta sprta zaradi vietnamske zasedbe Kambodže in Laosa.

Washington, D.C. — Dobro poučeni viri v Beli hiši pravijo, da se predsednik Reagan ne bo srečal z izraelskim predsednikom vlade Jitzhak Šamirjem, ko bo Šamir na obisku v Washingtonu prihodnji mesec. Reagan je baje nezadovoljen s Šamirjevim nasprotovanjem mirovnemu procesu na Srednjem vzhodu.

Washington, D.C. — Komisija zvezne vlade je svetovala, da bi morali vsi zdravniki odslej skrbneje nadzorovati količino holesterola v žilah svojih pacientov. Holesterol povzroča razne kardiovaskularne težave, predvsem seveda srčne infarkte.

Iz Clevelanda in okolice

Tržaški oktet —

— Tržaški oktet bo prispel na letališče Hopkins ta četrtek zvečer ob 9h, na letalu Allegheny Airlines. Ako bi jih želeli na letališču pozdraviti, ste seveda dobrodošli.

— Oktet bo pel to nedeljo pri sv. maši ob 10.30 v cerkvi Marije Vnebovzete.

— Koncert Tržaškega okteta bo to nedeljo pop. ob 5.30 v Slov. nar. domu na St. Clair Ave. Vstopnice so po \$5 in bodo naprodaj pri vходу, ali pa pokličite enega sledečih:

Janez Sršen	tel. 946-9607
Rudi Knez	481-3155
Frank Cendol	256-8872
Hermína Bonutti	831-1954

Družabni večer —

Tabor DSPB v Clevelandu, prireja svoj jesenski družabni večer v soboto, 17. oktobra, v Slovenskem domu na Holmes Ave. Vstopnice lahko rezervirate, ako pokličete Filipa Oreha (tel. 943-4681) ali pa Milana Zajca (851-4961) in sicer ob večernih urah.

Novi grobovi

Agnes Tomc

Umrla je Agnes Tomc, hčerka že pok. Catherine (r. Kralj) in Michaela, sestra Martina, Stanleyja, č.g. Victorja (do svoje upokojitve letos župnik pri Mariji Vnebovzeti), Katie Slaper, Michaela in Mary ter že že pok. Johna, Anthonyja in Jean Trzeciak. Jutri, v sredo, bo ob 10.30 sv. maša v cerkvi sv. Pija X, 400 Center Rd., Bedford, O. Družina bo hvaležna za darove v pokojničin spomin Slovenskemu domu za ostarele.

Joseph Globokar

V soboto, 3. oktobra, zvečer je v Euclid General bolnišnici umrl 74 let stari Joseph Globokar, mož Amelie, roj. Orenick, brat Mary Silhanek, Alice Heller (pok.), Anthonyja, Franka, Ann Vozobule, Edwarda in Alberta, veteran 2. svetovne vojne, zaposlen kot strojnik pri Cleveland Steel Tool Co. vse do svoje upokojitve, član Euclid Vets in VFW št. 2926. Pogreb bo iz Grdinovega zavoda na 17010 Lake Shore Blvd. jutri, v sredo, v cerkev sv. Roberta dop. ob 10. in od tam na pokopališče Vernih duš. Na mrtvaškem odru bo danes pop. od 2. do 4. in zv. od 7. do 9. Družina priporoča darove v pokojnikov spomin Slovenskemu domu za ostarele.

Edward Sadowski

V soboto, 3. oktobra, je v Parma Community bolnišnici po dolgi bolezni preminul 67 let stari Edward Sadowski, bivajoč na 5175 Miller Ave. na Maple Hts. preko 40 let, mož (dalje na str. 8)

Prodaja krofov —

Oltarno društvo pri Sv. Vidu bo imelo prodajo krofov in sicer v korist Materinskega kluba, to soboto ob običajnem času. Pridite in pokupite!

Seji —

Društvo sv. Marije Magdalene št. 162 KSKJ ima sejo jutri, v sredo, pop. ob 1.30 v društveni sobi avditorija pri Sv. Vidu. Članstvo vabljen.

Podr. št. 25 SZZ ima sejo v torek, 13. okt., ob 1.30 pop. v društveni sobi pri Sv. Vidu. Govorila bosta dr. Stephen Fopeano in dr. Viera Bernat, oba iz bolnišnice St. Vincent Charity. Članice vabljen.

Zadušnica —

V četrtek, 8. oktobra, ob 7.30 zv. bo v cerkvi sv. Kristine sv. maša za Josepha Stražičarja ob 15. obletnici njegove smrti.

Občni zbor —

Balincarski krožek Slovenske pristave naznanja, da se bo v nedeljo 25. oktobra ob dveh pop. na SP vršil občni zbor. Vsi člani vabljeni, da se občnega zbora udeležijo. Po občnem zboru bo okusna večerja. Na ta dan bodo prejeli pokale najboljši balincarji in balincarke. Pokale bodo prejeli Jože Dovjak in Tone Vegel ter Cilka Švigelj in Angelca Hribar.

V Rožmanov sklad —

Za študente v Mohorjevih domovih, v spomin ob obletnici smrti svoje žene Dorothy, je daroval njen mož Frank Mlinar \$20. Družina Antona Lavriša pa je darovala \$10 v spomin na umrlo Jožefa Staniša. Lepo se za darove zahvaljuje pov. Mohorjeve J. Prosen.

Srebrni jubilej —

Slovenski dom za ostarele praznuje svojo 25-letnico v soboto, 31. oktobra. Večerja bo v Slov. nar. domu na St. Clairju, bara bo odprta, igral bo Vadnjalov orkester. Vstopnice so po \$25. Ves prebitek bo darovan temu zavetišču. Za vstopnice, pokličite: 481-7763, 531-5627, ali pa 486-0268.

Družabni večer —

Tabor DSPB Cleveland vabi na svoj družabni večer, ki bo v soboto, 17. oktobra, v Slovenskem domu na Holmes Ave. Za rezerviranje vstopnic, pokličite (v večernem času) Filipa Oreha na 943-4681 ali pa Milana Zajca na 851-4961.

VREME

Spremenljivo oblačno in vetrovno danes, z možnostjo dežja. Najvišja temperatura bo okoli 62° F. Isto vreme tudi jutri, z najvišjo temperaturo okoli 55° F. V četrtek se bo vreme poslabšalo, z dežjem in močnim vetrom, najvišja temperatura bo pa le okoli 45° F.

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave. — 431-0628 — Cleveland, OH 44103

AMERIŠKA DOMOVINA (USPS 024100)

James V. Debevec — Publisher, English editor
Dr. Rudolph M. Susel — Slovenian Editor

Ameriška Domovina Permanent Scroll of Distinguished Persons:
Rt. Rev. Msgr. Louis B. Baznik, Mike and Irma-Telich, Frank J. Lausche

AMERICAN HOME SLOVENIAN OF THE YEAR 1987 - PAUL KOSIR

NAROCNINA:

Združene države:

\$33 na leto; \$18 za 6 mesecev; \$15 za 3 mesece

Kanada:

\$42 na leto; \$27 za 6 mesecev; \$17 za 3 mesece

Dežele izven ZDA in Kanade:

\$45 na leto; za petkovo izdajo \$25

Petkova AD (letna): ZDA: \$18; Kanada: \$22;

Dežele izven ZDA in Kanade: \$25

SUBSCRIPTION RATES

United States:

\$33.00 — year; \$18.00 — 6 mos.; \$15.00 — 3 mos.

Canada:

\$42.00 — year; \$27.00 — 6 mos.; \$17.00 — 3 mos.

Foreign:

\$45.00 per year; \$25 per year Fridays only

Fridays: U.S.: - \$18.00 - year; Canada: \$22.00 — year

Second Class Postage Paid at Cleveland, Ohio

POSTMASTER: Send address change to American Home

6117 St. Clair Ave., Cleveland, OH 44103

Published every Tuesday and Friday except the first 2 weeks in July and the week after Christmas.

No. 74 Tuesday, October 6, 1987



Marija in protestantizem

Zadnje čase se je pri protestantih znatno povečalo zanimanje za Marijo. Zelo pomembno je pričevanje Christine Mulack, avtorice dveh knjig o Mariji, ki pričajo, da gre razvoj neustavljivo v to smer. Že ob odprtju ene teh knjig zbuja osuplost uvod, pisan v obliki posvetila. Takole piše:

»Marija, odpusti mi, da sem te vedno zasmehovala; naši očetje so nas tega učili. Marija, odpusti, da sem smatrala za navneže vse tvoje pristaše; naši očetje so nas tega učili. Marija, odpusti, v tebi sem gledala samo vosek in mavec; naši očetje so nas tako učili. Marija, odpusti, bila si mi samo pogansko mračnjaštvo; naši očetje so se tega bali. Danes vem, da nisi to, kar so nam o tebi govorili naši očetje. Danes spoznavam, da si nekaj odličnega, tega me uči moja ženskost. Danes vem, da z mano deliš mojo molitev, čutim to po svoji ženskosti. Danes to spoznavam v sebi, spoznavam te po svoji ženskosti. Danes deliš z menoj mojo ljubezen, ljubezen žene do žene.«

V tem pa še ni edina novost. Pisateljica omenjene knjige, rojena v Hamburgu leta 1943, z doktoratom iz pedagogije, je objavila še drugo knjigo o Mariji: »Maria, die geheime Göttin im Christentum« (Marija, tajna boginja krščanstva) in bila uvrščena za vseučiliško katedro v Dortmundu. Prejela je najvišje priznanje profesorskega zbora. Pravzaprav se z naslovom ne strinjamo, toda vsebina jasno kaže spremenjeno stališče protestantov do Marije.

V svoji razpravi govori izredno spoštljivo o verski ljudski književnosti katoliške Cerkve, ki se je v teku stoletij tako obogatila. Obnavlja dolge odlomke liturgičnih pesmi sv. Bernarda, Jaocopona da Todija, Gertrude von Le Fort in številne pesmi, ki jih nemško ljudstvo uporablja pri običajnih verskih obredih. Ponatisnila je skoro v celoti pesem »O Maria Hilf« (Marija, pomagaj), zlasti priljubljena kardinalu von Gallenu, ki ga je vedno ganila do solz. Mulackova tudi ne zavrača marijanske umetnosti. Michelangelovo »Pieta« je v svoji knjigi ponatisnila v barvah na finem patiniranem papirju; še mnogo drugih, bolj skromnih, a značilnih za avtorico, je v tekstu posnetih. V preteklosti se je vse to zavračalo kot marijinsko malikovalstvo.

Celo lavretanske litanije, Lutru in njegovim somišljenikom trn v peti, so prisotne v daljših odlomkih, nekateri vzklipi pa tolmačeni iz zgodovinskega in psihološkega vidika.

Razlogi odkritja so predvsem zgodovinske narave. Tako Mulackova kot številni drugi protestanti priznavajo, da so z izločitvijo Marije iz krščanskega obzorja, zlasti pri protestantih, pravzaprav izločili iz svoje srede važen čustven element in tako obubožali celotno versko življenje. In to kljub temu, da je dobro znano, kako je ženski element sestavni del slehernega verstva, bodisi v preteklosti kot danes. Prisoten je povsod, tudi med primitivnimi afroazijskimi narodi. Dokaz več, da ga človeška duša ne more pogrešati.

Eden razlogov, ki so privedli protestante do odkritja Marije — in Mulackova je o tem obilno dokumentirana —, je

IN SPET SEM BIL V ROJSTNEM KRAJU...

NEW YORK, N.Y. - To se po redko zgodi v mojem življenju, in to v času, odkar sem se v začetku decembra 1946 vrnil iz očetnjave v svojo rojstno deželo. Nisem šel iz njujorškega pristanišča, oziroma tega ameriškega mesta, ki je po svoje čudovito in zanimivo, ker je svojevrstna ameriška podoba neameriške Amerike, naravnost v svojo rojstno mesto.

Čeprav sem to prvotno nameraval, ko sem se enega jutra v Titovi ljubljanski komunistični ječi, takrat hušji od Dachaua, po svojevrstnih sanjah odločil: če pridem iz ječe, bom odšel tja, kjer sem se rodil, da bom spet svoboden človek, kateremu je po božjem navdihu dan razum, da ga sam upravlja in uporablja, da pride do spoznanja tistih resnic, ki mu jih ta njegov razum daje, ki ga grade v bitje, vredno imena — človek.

Vendar ob prihodu v New York sem se zaustavil v njem, prav v Ridgewoodu, koder sem še danes. Tu namreč je tedaj še živela moja sestra, Feni. Ona mi je to namero spremeniła, rekoč: »Ne bodi neumen! Zakaj bi zapravljal ta denar, ki ga imaš? Če tu ne boš s svojo hibo dobil dela, ga ne boš nikjer.« In imela je prav. Skoraj po dveh letih, rekel bi, mizerne dela, sem dobil mesto »radio script writer« na Voice of America. To je ustanova, ki je bila tedaj še posebni oddelek State Departmenta.

Denar, ki mi je preostal od potovanja v Ameriko, je bil ostanek posojila Amerike, ki sem ga dobil na ameriški ambasadi v Beogradu, ne da bi bil prosil zanj. Sami so spoznali, da je to potrebno medvojnemu preganjancu od Nemcev in domžalskih nemčurjev ter nekemu, ki je ravno prišel iz komunistične ječe. Posojilo je bilo brezobrestno in sem ga vrnil, ko sem bil že nekaj časa pri Glasu Amerike.

In približno takrat sem prvič

spet prišel v svoje rojstno mesto in si ga ogledal ter popravljaj njegovo podobo svojega otroškega spomina. Pa vendar takrat je bila slovenska njujorška srenja še številčno močna in njeno življenje še razgibano, čeprav nekako politično drobljeno. Osebnost sem bil načelno trden nekomunist, pa sem se le družil z vsemi in povsodi svojo doživeto storijo pripovedoval. Tako postranskih pogledov v tem oziru med našimi ljudmi nisem doživljal. Čudni pogledi nekaterih so veljali le moji rojstni hibi, katera mi je bila dana prav v Clevelandu.

Pa že ob svojem prvem obisku tega »mojega mesta« sem spoznal, da je to zares »ameriška Ljubljana«, in da Slovenci s svojimi prepriki škodijo svoji prihodnosti. Vendar kljub temu, ob vsakem obisku sem se le počutil kot v »ameriški Ljubljani«. In to tudi ob zadnjem, ko so mene in še druge iz New Yorka Fantje na vasi ob svoji desetletnici priklicali v to zdaj raztegnjeno ameriško slovensko srenjo, ki se s pametjo in narodno trdno zaveštvjo še dolgo obdrži pri razgibanem življenju.

Osebnost sem prišel popreje zaradi vdove po mojem bratrcu Pepetu Juhantu. Pepca, ki je tragično tudi nekaj poprej izgubila svojega sina, Janka, mi je pisala, ko je brala moj njujorški kroniški zapis v AD: Tonček, pridi, pridi, prosim te, pridi... Rada bi se razgovorila s teboj.

Vedel sem, da je potrebna neke utehe in tako sem priletel že v četrtkovem večeru. Ves čas sem posvetil njej, in tako nisem utegnil opraviti nobenih posebnih obiskov, niti pri Ameriški Domovini. Tu mojo misel itak dobro poznajo glede ohranjanja našega narodnega življenja na Ameriškem iz mojih dopisov. Kolikor pa sem se lahko ob koncertnem večeru srečaval z ljudmi, sem

spoznal, da moji zapisi bolj vplivajo na široko izven njujorške slovenske srenje. Tako mi je žena Rudija Kneza dejala: »V Clevelandu bi rabili enega kot ste vi!« Lepo »tujen« priznanje za mojo narodno prizadevnost, doslednost, in iskrenost. Spet sem spoznaval, da srce vžiga srce, in da duša najde pot do duše!

Po prvotnem bi šel obe poti z avtobusom, tja in nazaj. Seveda to pot bi za bralce Ameriške Domovine skrbno popisal. Iz New Yorka v Cleveland je bilo vso pot razgibano razpoloženje, ki se je stopnjevalo v Clevelandu pri vseh, ki so prišli prvič v to ameriško »slovensko« mesto. Fantje so jih lepo sprejeli, saj je bila med njimi tudi »nevestica mlada«, kar nam bo menda kmalu pomagalo navezati še trdnije povezave med njujorško in klevelandsko slovensko srenjo s pomočjo prepevanja Fantov na vasi.

S svojim sobotnim jubilejnim koncertom so Fantje spet dokazali, da so tega dela sposobni, in da je v njih še neizrabljane mladostna sila, ki jih bo v umetniškem stremljenju še dvigala k novim uspehom. Samo, če primerjam dva njihova koncerta: aprilskega v New Yorku ob farnem dnevu slovenskega sv. Cirila in septembrskega jubilejnega v Clevelandu, najdem utemeljitev te svoje trditve.

V zapoznelem zapisu iz njujorške slovenske srenje ne bi hotel podrobneje razčlenjevati in ocenjevati ta njihov pevski nastop, ki je bil od njih skrbno pripravljen, skorajda brez spodrseljavev, zato je bil zanje dokaj triumfalen. To je zboru verjetno dal novega zagona v ohranjanju našega narodnega življenja, po starih preizkušeni poteh naših dedov, kar so izpričali z globoko hvaležnostjo staršem, ki so jim znali viliti na tujem ljubezen do slovenske besede in slovenske pesmi, ki sta tako v preteklosti in prihodnosti ohranjali naš narod pod tujci in na tujem.

No, Fantje na vasi so mi struno moje kronike za kratek čas zmešali. Pa ne samo oni, kajti že takoj v ponedeljek po njihovem koncertu sem dobil obisk iz Slovenskega v osebi mojega malega nečaka Pavla Juhanta. Trenutno je že dve leti kaplan v Šmartinu pri Kranju, kjer je pred dobrim stoletjem in pol kaplanoval Friderik Baraga. Te dni sva si ogledovala New York in nekaj okoličce v Connecticutu ter Long Islandu. Včeraj pa sem ga poslal na pot v Washington, D.C. Sprejel ga je moj prijatelj Erik Kovačič, da ga bo vodil po tem mestu, kjer bo čez dva dni maševal Slovencem v slovenski kapeli v Marijinem svetišču.

Tako se danes oglašam spet v Ameriški Domovini, da bi povezal svojo njujorško kroniko, v katero spada tudi naš obisk slovenskega Clevelanda

(dalje na str. 3)

Vabilo na Družabni večer Tabora DSPB

CLEVELAND, O. — Letošnji jesenski Družabni večer Tabora DSPB bo v soboto 17. oktobra ob sedmi uri zvečer v Slovenskem domu na Holmes Ave. v Clevelandu. Prijatelje, somišljenike in vse člane TABORA lepo vabimo, da se nam pridružijo in preživijo večer z nami. Okusni večerji, ki jo bodo pripravile naše izkušene kuharice, bo sledila prosta zabava, Veseli Slovenci pa bodo s svojimi melodijami pripomogli k razpoloženju, v katerem bomo za nekaj ur pozabili na vsakodnevne težave in skrbi.

Socialni sklad TABORA nujno potrebuje Vaše udeležbe, da si s tem zagotovi nekaj skromnih sredstev, s katerimi že nekaj desetletij, po dvakrat na leto še vedno pomaga tistim, ki jim je uspelo preživeti strahotno revolucijo, a nosijo s seboj trajne posledice tistih nepozabnih dni. Zato pridemo v čim večjem številu, sebi v zabavo in tudi v zadoščenje, da bomo s tem delili kos »belega kruha«, zgoraj omenjenim revežem za BOŽIČ in VELIKO NOČ.

Pokličite ob večernih urah Filipa Oreha (943-4681) ali pa Milana Zajca (851-4961) in oba Vam bosta z veseljem postregla z vstopnicami. Na svidenje v soboto, 17. oktobra!

Odbor

težnja žene po osvoboditvi. Priziv na Marijo je v tem smislu neverjetno učinkovit. Ljudstva, predvsem Latinske Amerike, vidijo v Mariji simbol osvoboditve, ne samo verske, temveč tudi politične in socialne.

(Po reviji »Madre de Dio«, junij 1987, avtor članka: Rosario F. Esposito).

(Iz Kat. glasu, 10.9.1987)

MIMOGREDE iz Milwaukeeja...

MILWAUKEE, Wis. - Oktobar, imenujemo ga tudi vinotok, je prvi jesenski mesec, kjer se sončna jesen razdaja v svoji jesenski lepoti in v naravnih dobrinah. V jeseni, ne toliko v mestih, kot zunaj na prostem, na kmetijah, na poljih in travnikih, kjer se pasejo konji in krave in kjer se na pokošenih travnikih zabavajo jate ptičev s pobiranjem kobilic in črvov in se bodo v kratkem poslovlje z romanjem na jug. Tu, na deželi, čutimo blagodat in mehko jesenskih dni. Še pred leti so bile v rumeni jeseni najbolj upoštrevane in rabljene lopate, grablje, motike, kose, srpi in vile — danes pa vse to opravi stroj.

Nekateri trdijo, da danes veliko naših vremenskih pogojev, posebno v Ameriki, ne držijo več, drugi spet pa trdijo, da v marsikakršnem našem pregovoru je veliko resnice, ki velja tudi v naši novi domovini.

Pregovori pravijo, da je oktober lep in dober. Oktobra če zmrzuje, pa prosinca odjenjuje. — V vinotoku burja in mraz, januarja sončen čas. — Vinotoka deževanje, pomeni grudna vetrov divjanje. — Ako z drevja zgodaj listje pade, njive bodo k letu obilno rodile. — Kadar drevje pozno listje sleče, huda zima bliža se preteče. — Kakšno vreme na Uršulo (21. okt.) prinese, lahko se rada jesen in zima obnese.

Oktobra se dan vztrajno krajša; konec meseca je svetlobe kar za eno uro in pol manj kot v začetku. Zato moramo na vrtu že sedaj vse pospraviti, kar bi trpelo zaradi dežja in

IN SPET SEM BIL V ROJSTNEM KRAJU

(Nadaljevanje s str. 5)

ob jubileju njegovih Fantov na vasi. Šmartinski kaplan Pavle bo verjetno, ko bo ta moj zapis objavljen, že bil pripotoval iz Washingtona v slovenski Cleveland, kjer ga bosta sprejela sorodnica Pepca Juhant in pa Vinko Lipovec, bivši urednik našega tega-le lista, ki me je obiskal pri sorodnici Pepci, dopoldne v petek pred koncertom Fantov. S Cenetom sva stara znanca iz Slovenskega, pa iz skupne poti za dobro našega naroda. Najino poznanstvo je tako rekoč simbol demokracije enotnosti v pluralizmu!

Ker je kaplan Pavle na Slovenskem doma in kot kaplan blizu Brezij, sem želel, da bo videl še ameriške slovenske Brezje — Lemont in Chicago. Vodništvo tamkaj sta mi obljubila p. Fortunat in moj dober prijatelj, s katerim sem njegova dni veliko kramljal lepega in koristnega, p. dr. Kalist Langerholc.

Torej ta moj zapis je povečava moje kronike in opravičilo, zakaj je v septembru ni bilo ter zagotovilo, da se bo še nadaljevalo, kot se bom morda še vrnil v slovenski Cleveland.

Tone Osovnik

mraza. Preskrbeti si moramo z zimskim perilom obleko in kurivom — in vsem prijetno jesen. Lep jesenski pozdrav vsem, ki so rojeni v tem mesecu, in vsem godovnikom in godovnicam. Resnica je tudi, da je mnogo poti, po katerih pridemo do bogastva, večina pa jih je grdih.

TRIGLAVSKI KOTIČEK

Uspešna Vinska trgatev — V topli sončni in veseli nedelji 27. septembra 1987, smo se lahko v lepem, še zelenem Triglavskem parku sprehajali ali pa posedeli okrog miz na prostem, kjer se je vršila vsakoletna društvena »Vinska trgatev« ob veliki udeležbi naših domačih rojakov in rojakinj, veliko število pa jih je prišlo iz sosednje države Illinoisa.

Zunaj pred dvorano nad plešiščem, se je bohotilo na trtnih žilah sladko grozdje, kjer so ga stražili mladi policaji, pred onimi, ki bi se ga drznili utrgati. Policaji pa so vsakega in vsako, ki so kradli grozdje, aretirali in pripeljali pred policijskega poveljnika (Jože Kunovar), nato pred sodnika (Otmar Tašner) in pisarja (Ivan Bambič st.), kjer so bili tatovi grozdja primerno kaznovani, vse v korist društva Triglav.

Vsi so bili odlično maskirani in so povzročili med navzočimi piknikarji ogromno smeha in veselega razpoloženja. K temu veselemu razpoloženju je pripomoglo okusno kosilo, ki so ga pripravile pridne članice pod vodstvom Loni Limoni, in tudi člani, ki pečejo kokoši na ražnju ter točaji pri točenju sladkih in grenkih pijač. Za zabavo in ples je odlično preskrbel Hank Magayne s svojimi godbeniki.

Skratka: Vinska trgatev društva Triglav je tudi to pot odlično uspela. Hvala vsem društvenim delavcem in delavkam, hvala vsem rojakom in rojakinjam ter prijateljem, ki so s svojo prisotnostjo in v veselem razpoloženju počastili stari slovenski običaj!

Upokojencu Janezu Amonu Še isti večer po triglavski »Vinski trgatevi« so štajerski rojaki organizirali v društvenem domu malo presenečenje v čast čikaškemu rojaku Janezu Amonu, ki je pred kratkim stopil v razred »mlajših penzionistov«. Ob njegovem vstopu z ženo Pepco v triglavsko dvorano, je v pozdrav upokojencu Janezu zaorila slovenska pesem.

Presenečeni Janez Amon z ženo sta potem sedla za pripravljeno mizo, obloženo z vsemi dobrotami, nakar ju je prijateljsko pozdravil predsednik Jože Kunovar. Sledil je prijateljski pozdrav štajerskega rojaka in Janezovega sosedu, predsednika Tabora Ludvika Kolmana, kjer je med drugim nanizal nekaj štajerskih misli in želel Janezu in njegovi ženi Pepci vse najboljše želje.

Za to od njega povsem nepričakovano pozdravno presenečenje se je upokojenec Janez



Na sliki so predstavljeni pevci TRŽAŠKEGA OKTETA, ki bo gostoval to nedeljo popoldne v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave. Pričetek koncerta bo ob 5.30. Vstopnice so po \$5 na osebo in jih še imajo naslednji: Rudi Knez (481-3155), Janez Sršen (946-9607), Hermina Bonutti (831-1954), in Frank Cendol

(256-8872). Iz dopisa »Mimogrede iz Milwaukeeja« zvezmo, da bo okteti nastopil 17. oktobra v Milwaukeeju, iz Kanadske Domovine pa da bosta koncerta v Torontu 24. oktobra ter Hamiltonu 25. oktobra. Okteti bo imel koncert tudi v Chicagu in okolici, vendar ob tem poročanju točnega datuma še ne vemo.

Amon vsem, ki so bili zbrani v polno zasedeni dvorani, pristrčno zahvalil. Veselo razpoloženje in prijateljski razgovor se je nadaljeval še dolgo v večerni mrak.

Upokojencu Janezu Amonu želimo, da bi mu Bog naklonil dobrega zdravja še dolgo vrsto let. Pozdravljen!

»Chamber Dance« predstave — Koreografinja Isabelle Kralj pripravlja v Pittman Theatre na Alverno College tri zanimive baletno-koncertne predstave in sicer v petek in soboto, 16. in 17. oktobra, ob 8. uri zvečer, ter v nedeljo, 18. oktobra, ob 3. uri popoldne. Na te tri zanimive predstave, umetniško delo rojakinje Isabelle Kralj, ste vsi iskreno vabljeni. Za informacije kličite: 382-6151.

Tržaški okteti bo pel... — Slovenski umetniški odbor na univerzi Wisconsin-Milwaukee prijateljsko vabi vse naše rojake in rojakinje na pevski koncert naših pevcev iz Trsta: Tržaški okteti, in pevskega zbora Gallus iz Milwaukeeja. Koncert se bo vršil v soboto 17. oktobra ob 7.30 zvečer v dvorani »Fine Arts Recital Hall«.

Po časopisnih poročilih je bil Tržaški okteti ustanovljen pred 17. leti v Trstu v organizaciji slovenske primorske skupnosti. V teh letih je okteti z velikim uspehom gostoval v Sloveniji, Italiji in Avstriji. Okteti je pel tudi na Kvirinalu predsedniku Italije Sandru Pertiniju, ki je po koncertu izjavil, da takega lepega petja ni slišal še nikdar prej.

Torej, dragi rojaki in rojakinje, prihitite poslušati pevce Tržaškega okteta in pevskega zbora Gallus pod vodstvom zborovodje prof. Leo Muška-

teva v soboto 17. oktobra ob 7.30 zv. v dvorani »Fine Arts Recital Hall« na univerzi Wisconsin-Milwaukee. Vsi lepo vabljeni!

Zabavni koncert pevskega zbora USPEH — Mešani pevski zbor USPEH že danes vabi vse naše rojake in rojakinje na svoj jesenski popoldanski koncert, ki se bo vršil v nedeljo 15. novembra 1987 ob 2. uri popoldne v dvorani »Knights of Columbus«, 1800 S. 92 St. v West Allisu. Koncert pripravlja pevovodkinja Dolores Ivanchich. Več o tem zabavnem koncertu prihodnjič.

Iskrene čestitke naj sprejme mladi slovenski zakonski par Leon (Skip) in Ann Sagadin in sicer k prvemu novorojenemu sinčku. Naj ga Bog blagoslovi s krepkim zdravjem! Čestitke veljajo tudi staremu očetu in stari mami Leonu in Frances Sagadin, ter Francu in Minki Mejač. Vsem lep pozdrav!

Razne zanimivosti...

Ko so leta 1987 začeli krožiti po angleških cestah prvi avtomobili, je izšla odredba, ki je predpisovala, da mora stopati pred vsakim avtomobilom mož z rdečo zastavico in lučko in opozarjati ljudi na nevarnost. Takrat ni bilo ne avtomobilskih nesreč ne smrtnih žrtev. In danes?

Na velikih avtomobilskih dirkah, ko je na primer tista »500 milj« v Indianapolisu, se dirkačem roke včasih tako trdno oprimejo volana, da jim morajo na cilju pomagati, ko ga hočejo spustiti.

Država, ki meji na največ drugih držav, je Rusija oz. Sovjetska zveza. Kar trinajst sosed ima: Norveško, Finsko,

Poljsko, Češkoslovaško, Madžarsko, Romunijo, Turčijo, Iran, Afganistan, Mongolijo, Kitajsko, Severno Korejo ter Japonsko. Jugoslavija pa ima sosedo: Italijo, Avstrijo, Madžarsko, Romunijo, Bolgarijo, Grčijo in Albanijo.

Kača klopotača proizvaja svoj značilni glas, podoben zvoku španskih kastanjet, zroževinastimi obročki, ki jih ima na koncu repa. Naj bo kača klopotača ali gad, kač se je treba ogibati, posebno kač v človeški podobi!

Vsem lep jesenski pozdrav!
A.G.

Slovensko šolstvo na Primorskem

Na Tržaškem je letos skupno vpisanih v slovenske vrtce, osnovne, srednje in višje srednje šole 2.953 otrok in dijakov. Lani jih je bilo 105 več, sicer 3.058. V slovenskih vrtcih na Tržaškem je letos 10 otrok več kot lani (471, lani 461), v prvih razredih vrtcev je 148 otrok, lani jih je bilo 145.

101 otrok manj kot lani je v osnovnih šolah. V prvih razredih jih je letos 136, lani 148. Skupno jih je letos 822, lani 923. Število vpisanih v srednje šole je padlo od 780 na 757, vendar je porast v prvih razredih: od 235 na 263. Vpisi v višje srednje šole so tudi letos povečani in znašajo skupno 903 dijake.

Na Goriškem je v vseh slovenskih šolah 1.007 dijakov, torej kakih 50 manj kot lani. Na osnovnih šolah bo letos 347 šolarjev namesto laniških 377. Na srednji šoli pa je letos 318 dijakov; lani jih je bilo 354

Novi list (Trst)

Anatomije kosovske tragedije

(V uvodniškem članku pretekli petek sem dejal, da bom danes objavil daljši članek o današnjih razmerah na Kosovu. Odlomki so iz članka z gornjim naslovom, ki ga je Teleksu (št. 38, 10. sept. 1987) objavila novinarka Jasna Venturini in je — upam si trditi — izredne vsebine. Kaže jasnejšo sliko o razmerah na Kosovu kot sem jo doslej videl v uradnem tisku v SFRJ. — Ur.)

Novinarka Venturini poroča o pojavu ljudskih zborovanj na Kosovu in sicer zborovanj Srbov in Črnogorcev, ki so skrajno nezadovoljni nad svojo usodo v tej pokrajini, kjer imajo premoč Albanci. Taka zborovanja se vršijo že leto in pol, oblasti so zelo nezadovoljni z njimi, vendar si ne upajo jih preprečiti s silo. Zakaj ne bo jasno iz odlomkov, ki bodo v kratkem sledili. Povod za zborovanje, o katerem poroča Venturini, je bil incident, ko so trije bratje, ki so ali muslimanski ali albanske narodnosti (to baje ni bilo povsem jasno ob Venturinijevem poročanju) z noži napadli nekaj mladih Srbov, jih ranili, menda jih tudi grozili s strelnim orožjem. Spor je nastal, ko so Muslimanci-Albanci baje nadlegovali domača (srbska) dekleta. Zgodilo se je v občini Istok.

Storilci so sicer bili kaznovani, a so bile kazne tako mile, da so sprožile ogorčenje med Srbi in Črnogorci, ti pa so se poslužili ljudskih zborovanj. Politiki, tako srbski kot albanski, ki so skušali pomirjevati ljudi, so bili tarče javnega ogorčenja. Zborovanje, o katerem poroča novinarka, je bilo 3. septembra, ob ogromni udeležbi. Sedaj pa navajam besedilo Venturinijevega dopisa:

Nemogoče je povedati vse tisto, kar smo slišali v več kot peturnem nizanju razprav. Predvsem sem se sama prepričala, da je nekaj povsem drugega, če to sam doživiš, ali pa prebiraš še tako izčrpne opise ali celo vidiš posnetke dogajanja. Na eni strani ti lastna prisotnost omogoči, da si ustvariš objektivno sliko, brez čustvenih primesi avtorja, ki to prenaša svojim bralcem ali gledalcem, na drugi strani pa si tudi sam, hočeš nočeš, čustveno prizadet.

Kajti tudi če izvzamem tiste, ki se selijo z zborovanja na zborovanje in so pri tem postali že prekaljeni govorniki (s tem seveda ne zavračam njihove iskrenosti), ali če dopustim možnost, da je bilo ponavljajne nekaterih parol v naprej dogovorjeno, vsekakor pa so bile nekatere vsebinsko neprimerne (kot na primer vzkliki: »Kosovo je Srbija!« »Zahtevamo enakopravnost!« »Politiki so lopovi!«, »Obesite Fadila!« /Menda je mišljen kosovski politik Fadil Hodža, op. ur. AD/ itd.), ostaja še ogromno človeško prepričljivih in presunljivih izpovedi ter upravičenih ali vsaj treznega razmisleka vrednih zahtev.

Tako bodo mnogim ostale v spominu besede inženirja **Bore Savića** iz Prištine (legendarnega graditelja termoelektrarn v Obiliću), ki je s pretrganim

glasom med solzami dejal, da je že skušal pobegniti s Kosova. Dobil je že stanovanje, a se je vrnil, ker je verjel v izboljšanje razmer. Toda ob Vllasijevem govoru je v njem ta vera ugasnila: »Do včeraj sem bil strahopetec in niti pomislil nisem, da bi se kdaj tako javno izpostavljaj na zborovanju. Toda sedaj, ko sem slišal Vllasijsa, sem se odločil, da javno vprašam, čigavo stališče on zastopa?« Savić pa je svojo razpravo tudi predčasno prekinil, ker je zameril zborovalcem, da so »s ploskanjem odgovarjali na njegove solze.« (Tu zopet pojasnilo: A. Vllasi je predsednik predsedstva pokrajine Kosovo in je prišel na oblast po izgredu l. 1981, ko je bilo v čistki odstavljeno prejšnje kosovsko vodstvo. V nekem govoru je bil javno kritičen do sklepa srbskega centralnega komiteja, ki je zahteval novo čistko v vrstah kosovske pokrajine. Vllasi je trdil, da je to vmešavanje v pristojne kosovske politične organe. Na to je reagiral Savić. — Ur. A.D.)

Razburljiva pričevanja

Tudi mnogi drugi so pritrjevali stališču, da je zborovanje te vrste žalosten dogodek, mnoge žene so zaradi tega snele rute, razoglavnost pomeni v teh krajih žalovanje. **Lazo Jović** iz Dubrave je bil eden od številnih udeležencev NOB, ki so se oglasili. Povedal je, da nemoč, ki jo ljudje občutijo ob dogodkih nasilja, ni nastala včeraj. O tem po njegovih besedah najbolj priča to, da so od 130 črnogorskih hiš v Dubravi ostale le še tri (3). »Star in bolan sem, težko se ubranim proti tistim, ki mi kar naprej uničujejo slivove nasade, vse moje pritožbe pa so zaman. Hudo mi je, ko moram spremljati otroke 5 kilometrov daleč do šole, da bi zagotovil njihovo varnost. Sam sem imel komaj 14 let, ko sem šel v partizane, da bi pomagal osvoboditi Kosovo. Takrat si lahko albanske borce iz tukajšnjih krajev preštel na prste, zdaj pa jih je na tistoče. Kako je to mogoče?«

Govoril je tudi oče poškodovanih fantov **Branko Rajičić**: »Vsi poznate moje otroke in mene, povejte tukaj, ali je kdaj kdo komu kaj slabega napravil. Moj sin, ki so mu držali pištolo pod vratom, bo šel jutri na služenje vojaškega roka, vrnil se bo, toda kakšno življenje lahko tu pričakuje?«

Razočarani nad politiki

Medtem, ko se je pri večini govorcev čutilo, da niso vajeni govoriti pred ljudmi, da so to verjetno storili prvokrat, pa je **Boško Budimirović** stopil pred množico kot prekaljen junak mnogih kosovskih ljudskih zborovanj (prvo je bilo v lanskem aprilu sklicano prav za-

radi protesta, ker so ga zaprli). Tako je tudi nastopil s pravim političnim programom. Dejal je, da plenumski sklepi niso uresničeni zaradi nemoči državnega vodstva. (Mišljeni so sklepi centralnega komiteja Srbije in SFRJ, op. ur. AD.)

Menil je, da bi morali omogočiti »doseljevanje nekaj sto tisočev Srbov in Črnogorcev na Kosovo«. Opozoril je, da je albanskih emigrantov, ki so po osvoboditvi prišli na Kosovo, »zastrašujoče veliko« in predlagal, da si jih Jugoslavija »bolj pravično razdeli, pri čemer naj bi Slovenija in Hrvaška, kot ekonomsko najbolj razviti republiki, prevzeli največji delež...« (Močne črke v originalu, op. ur. AD)

Budimirović je v svoji provokativni razpravi tudi dejal, da zahtevane diferenciacije na Kosovu ni mogoče izvesti, ker tega kadrovska sestava političnih organov ne omogoča. »Ostali so nam samo še takšni zbori in ker smo izgubili zaupanje si mimo uradnih poti izberimo svoje predstavnike, da nas bodo ti resnično zastopali na vseh ravneh oblasti,« je predlagal Boško Budimirović.

Žene tudi imele besedo

Tudi precej žena je stopilo pred mikrofona. Največ je bilo zgaranih kmečkih ženic, takih kot 66-letna **Ljubica Krstić**, ki je dejala, da je sedanja svoboda »veliko težja od okupacije med zadnjo vojno«. (Močne črke zopet v originalu, op. ur. AD.) Potožila je, da so ji vzeli posestvo, da so ji sinovi odšli od doma, da je ostala sama v hiši, ki se počasi ruši. (Resnica je, da je srbske in črnogorske domačije na Kosovu večinoma mogoče ločiti od albanskih že od daleč. Medtem ko so prve majhne in neobnovljene, drugi dograjujejo ali postavljajo na novo mogočne stavbe, neredko pravcate trdnjave).

Milena Tadić, po rodu iz Dubrave, sicer pa je 35 let prebivalka Prištine, je povedala, da so pravi lastniki zemlje na Kosovu lokalni funkcionarji, ki so si ustvarili novodobne »pašaluke«. Menila je, da kosovskim Srbov in Črnogorcem dejansko grozi genocid, da pa namesto pravih krivcev »na položajih« v zapor pošiljajo mlade zapeljene Albance, večinoma iz revnih družin.

Medtem, ko se je spuščala noč in so minevale ure, so ljudje z osupljivo energijo vztrajali in ni bilo govornika, katerega ne bi spremljali glasni klici odobravanja, besede kot: »Prav imaš! Ne boj se, povej!« in podobno. Pri tem pa so zborovalci, tudi starci, večinoma stali, stisnjeni med množico. (Imeli so vsaj to srečo, da so si lahko na sosednji srbski kmetiji pri vodnjaku načrpali vodo.)

Takšna skoraj fanatična zagrizenost je še bolj kot izrečene besede dokazovala, v čem je razlika med »uradnim« in takšnim ljudskim zborom, kjer ljudje razkrivajo najgloblje in najbolj poniževalne stiske (stare kmetice so govorile o tem, kako so jih poskusili

(dalje na str. 7)

Iz tarok turnirja na Slov pristavi



Na našem posnetku vidite večino tekmovalcev v tarok turnirju, ki je bil 27. septembra na Slovenski pristavi. Sredi prve vrste so zmagovalci turnirja, vsi pa so videti dobro razpoloženi



Očitno je prevladovala enakopravnost. Na levi je Majda Lekšan, v sredini je Jože Košir, na desni pa Matija Grdadolnik



Točke je bilo treba skrbno zabeležiti. Z leve so na posnetku Milko Jeglič, Nande Krnec in Jože Mavser.



Na levi je Janez Nemeč, v sredini je Tone Nemeč, na desni pa Jože Novak.



Med tarokaši so bili še (z leve) Ivan Jakomin, Ivan Hauptman in Janez Kosmač. (Posnetki: Tim Perčič)

Kanadska Domovina

ŽEGNANJE V HAMILTONU

HAMILTON, Ont. - Župnija sv. Gregorija Velikega v Hamiltonu praznuje god svojega zavetnika na tretjo nedeljo v septembru. V liturgičnem koledarju se Cerkev spominja sv. Gregorija 3. septembra; na ta dan je bil posvečen za rimskega škofa. Poleg sv. Ambroža, sv. Avgušтина in sv. Hieronima je eden izmed štirih velikih učiteljev zahodne Cerkve. Uredil je bogoslužne knjige in cerkveno petje.

Sv. Gregor je bil izbran za zavetnika slovenske cerkve in župnije v Hamiltonu v spomin na ljubljanskega škofa Rožmana, čigar nebeški zavetnik je bil. Za župnijo v Hamiltonu je tretja nedelja v septembru najbolj primerna za žegnanje, ker je na prvo nedeljo Baragovan dan na slovenski pristavi, na drugo nedeljo pa romanje k svetišču kanadskih mučencev v Midland.

Letos je župnija istočasno obhajala peto obletnico posvetitve nove cerkve; vogelni kamni cerkve je blagoslovil ljubljanski nadškof Alojzij Šuštar, vzdal ga je sedanji pomožni nadškof Alojzij Ambrožič, posvetitvena opravila pa je imel pred petimi leti sedaj že pokojni hamiltonski škof Francis Reding.

Pred tremi leti je prevzel vodstvo župnije mladi in agilni g. Franc Slobodnik. V tem času je cerkev dobila nova barvasta okna; orglam so bili dodani močnejši zvočniki in piščali, pred cerkvijo pa je bilo postavljeno lično znamenje, ki pove mimoidočim, da je to r. k. slovenska cerkev.

Za žegnanjsko nedeljo se je zbralo v cerkvi za slovesno božjo službo toliko rojakov, da so zasedli vse cerkvene klopi; prišli so številni župljani in zastopniki iz okoliških mest (London, Kitchener, Guelph, St. Catharines, Toronto).

Slovesno mašo je vodil štirikratni doktor sv. pisma, dr. Jože Krašovec, teološki profesor v Ljubljani. Z njim so maševali Ludovik Ceglar, Frank Mihelich, Tomaž Mavrič, Franc Sodja in Karel Ceglar, ki je v župnikovem imenu pozdravil vernike ter predstavil duhovnike. Glavni mašnik je v začetku omenil še 75-letnico Karla Ceglarja in ga priporočil v molitev.

Med mašo je ubrano in navdušeno prepeval cerkveni pevski zbor pod vodstvom župnika g. Franc Slobodnika. Slavnostni govor je imel lazarist, p. Franc Sodja, ki se je v lepem govoru spominjal Marijinega leta in navduševal poslušalce za češčenje božje Matere.

Po maši so rojaki napolnili dvorano in obedovali v veseljem razpoloženju. Iz Toronta sta se pridružila še profesor Jože Plevnik D.J. in župnik Ivan Plazar C.M. Župnik je imel priložnostni govor. Pev-

ski zbor je zapel tri pesmi v čast bivšemu župniku ob 75-letnici; deklica v narodni noši mu je poklonila šopek rdečih nageljnov, deček, prav tako v narodni noši, pa mu je izrekel prisrčna voščila. Pridne kuharice in strežništvo je prejelo zasluženo odobravanje s ploskanjem.

G. Karel Ceglar se je zahvalil za izkazano pozornost in številne kapljice let, ki naj mu jih naklonijo nebesa. Povedal je, da nima veliko časa misliti na bodočnost, ker ga sedanjost dovolj zaposluje. Če mu je smrt že trikrat prizanesla, ga utegne še kaj časa pustiti na tem svetu, da izvede vsaj del svojih načrtov. Dovolj je delal do koncatisočletja, potem se bo pa videlo, je povedal, in vsi so se veselo strinjali z njim.

Šele med 3. - 4. uro popol-

NOVA KNJIGA O FATIMI

HAMILTON, Ont. - Brž ko je fatimska zadeva zadobila svetovni obseg, je dr. Srečko Zamjen, salezijanski duhovnik, izdal knjigo o Fatimi, ki je doživela več izpopolnjenih izdaj. Literatura o teh Marijinih prikazovanjih pa je naraščala. Samo v zadnjem desetletju je izšlo več pomembnih del v portugalsščini, ki so klicala po obravnavi snovi.

Tega dela se je lotil Rev. Ludovik Ceglar, ki že od leta 1960 deluje v Braziliji, kjer se govori portugalski jezik. S pomočjo portugalskih virov je spisal novo knjigo, ki je sedaj izšla pri Mohorjevi družbi v Celovcu in ima naslov PRIKAZOVANJA FATIMSKE GOSPE — Ob sedemdesetletnici prikazovanj.

Avtor že tri leta piše o fatimskem sporočilu v nadaljevanjih v reviji *Ave Maria*. Nova knjiga obsega fatimske dogodke v letih 1916-1917 do sončnega čudeža, 13.10.1917. O njem navaja več pričevanj. Najizčrnejše poročilo o čudežu je napisal Jožef Garrett in obsega šest strani. Knjiga navaja tudi kratko znanstveno študijo o sončnem čudežu, ki jo je zapisal slavni zvezdoslovec in profesor na univerzi v Coimbi, dr. Gonsalo Garrett, oče Jožefa Garretta. Novo knjigo krasi več slik. Zlasti slika vidcev na ovoju je lepa.

Delo je poljudno-znanstveno. Pri vsakem odstavku je dodan vir, tako da bralec ve, odkod so vzete navedene besede in trditve. V knjigi je naveden velik del štirih Lucijinih Spominov, ki jih dopolnjujejo poročila in izjave drugih prič, kakor so jih zapisali ugledni avtorji in zasliševalci. Za navodbo virov ima avtor iste kratice, ki jih rabí v *Ave Maria*.

Iz okoliščine, da je v tej knjigi obdelan le prvi del fatimskih dogodkov, lahko sklepamo, da ne gre za avtorjevo

TRŽAŠKI OKTET V TORONTU V HAMILTONU

Odličen Tržaški okteti, glasnik slovenske narodne in umetne pesmi, bo nastopil v Torontu v dvorani Brezmadežne na Brown's Line v soboto 24. oktobra letos ob 7.30 zvečer in v nedeljo 25. oktobra ob 5.30 zvečer v dvorani pri sv. Gregoriju Velikem v Hamiltonu.

Vabimo Vas, da tudi Vi prisluhnite temu odličnemu oktetu!

dne so se farani in gostje začeli razhajati na svoje domove v prijetni zavesti, da so doživeli prav lepo žegnanjsko nedeljo.

K.C.

zadnje knjižno delo o Fatimi. Ker to delo na 204 straneh opisuje dogodke, ki jih je dr. Srečko Zamjen v šesti izdaji opisal na 74 strani, je tudi razvidno, da ta knjiga prinaša veliko novih podrobnosti.

Kdor jo bo bral, bo še bolje razumel nadaljevanja o fatimskem sporočilu v reviji *Ave Maria* in bo tako vedno bolj spoznaval to veliko zadevo 20. stoletja. Medtem ko se Sovjeti bojijo fatimskega sporočila in delujejo proti njemu, je prav, da tudi mi spoznavamo to enkratno ponudbo neba za rešitev človeštva in storimo, kar je od nas odvisno, da skrajšamo ali omejimo zaslužene kazni in odvrnemo nevarnost komunizma, ki preti vsemu svetu.

Knjiga je izšla ob sedemdesetletnici prikazovanj in v Marijinem letu ter malo pred tisočletnico krsta kijevskega kneza Vladimira in ljudstva. Zato bo vsakemu Slovencu lep spomin na ta praznovanja, obenem pa je knjiga najlepše darilo sorodnikom in prijateljem tu in v domovini.

Knjiga si lahko nabavite v običajnih prodajalnah slovenskih knjig; v Clevelandu v Baragovem domu in sicer \$8 vezana in \$6 broširana.

K.C.

Razvoj katoliškega družbenega nauka v Severni Ameriki

(Sledi odlomek iz obširne razprave g. dr. Rudolfa Čuješa z gornjim naslovom, ki je bil objavljen v številki 314 XXII. letnika *Meddobja v Argentini*.)

Združene države Severne Amerike in Kanada

Na prvi pogled sta si obe državi, ki imata najdaljšo skupno nezastraženo mejo, zelo podobni. Življenjski slog prebivalcev obeh, je zelo podoben, kar povzroča v veliki meri prevladujoča vloga množičnih

Nikolaj Tolstoj in Slovenci

TORONTO, Ont. - Pisal sem že, da je lord Arlington (nekdanji brigadni general v 5. korpusu 8. britanske armade, ki je bil soudeležen pri vračanju slovenskih beguncev iz Koroške v maju in juniju 1945, Toby Low), tožil g. Tolstoja zaradi izjav v knjigi »Minister in pokoli«, v kateri poleg ministra Macmillana tudi vrhovno vojaško oblast 5. korpusa dolži konspiracije. V svojem dopisu sem se obrnil na bralce K.D. za moralno in finančno pomoč zgodovinarju Tolstoju, ker bo s svojim zagovorom pred sodiščem imel ogromne stroške in da v tem zagovoru ne bo osamljen.

Danes lahko zapišem, da se je na mojo prošnjo odzvalo že več podpornikov, ki so bili pripravljene g. Tolstoja podpreti. Do zdaj sem sprejel darove od sledečih:

Štefan Novak	\$40
Alojzij Jenko	US \$50
N.N.	US \$30
Vinko Levstik	US \$500
Tomaž Mauser	\$50

Štefan Jarc	US \$10
Feliks Sabanc	\$40
N.N.	\$50
Alojzij Štepec	\$20
Albert Jordan	US \$10
Franc Žumer	\$20
Ivan Marn	\$20
Anton Adamič	\$30
N.N.	US \$100
D.S.P.B.-Toronto (Vestnik)	\$100

Vsem dobrotnikom, ki ste darovali in cenite do sedaj opravljeno delo pisatelja Tolstoja, ki je svetu slovensko tragedijo iz l. 1945 prikazal kot do zdaj še nobeden od tujih piscev, se Vam v svojem imenu in v imenu Nikolaja Tolstoja lepo zahvaljujem.

Zbiral bom, dokler se boste dobrotniki oglašali, med tem pa obveščal, kdaj se bo sodna razprava proti Tolstoju pričela in kako bo potekala.

Za zdaj pa naj velja samo moja zahvala Vam, ki ste darovali, in onim, ki morda še bodo. Bog povrni!

Otmar Mauser

Tudi v srbski KP so se pokazale široke razpoke

TORONTO, Ont. — Da je v KPS precej nereda in sporov smo že ponovno brali v matičnem tisku. Milan Kučan, predsednik KPS in upokojeni komunistični politik Vinko Hafner sta se javno skregala, zdaj pa smo brali, da je do takega spora prišlo tudi v KP Srbije. (Nekaj sličnega se je zgodilo pred leti tudi v KP Hrvatske, pa je takrat še živeči Tito posegel vmes in hrvaško partijo »očistili«.)

K sporu med predsednikom srbske KP Slobodanom Miloševićem in ambicioznim mladim predsednikom Srbije Ivanom Stambolićem, se je oglasil obrambni minister Branko Mamula.

V svojem govoru je komunistom v obrambnih silah dejal, da je sedanje partijsko vodstvo izgubilo kontrolo, kar potrjuje, da je v partijskem vodstvu Srbije že dalj časa vrelo, zdaj pa je javno udarilo na dan in to po televiziji, tako, da so Beograjčani lahko na svoje lastne oči vse prerekanje videli na ekranu — in to je trajalo daleč v noč.

Branko Mamula je torej v svojem govoru že pripravljala jugoslovanske oborožene sile, da bodo prevzele oblast, ko drugega izhoda več ne bo. Saj smo ponovno brali, da v Jugoslaviji takó ne more iti več naprej. Gospodarska in družbena kriza se bliža svojemu vrhuncu, na katero pa politiki sedanjega komunističnega vodstva nimajo zadovoljivih odgovorov in rešitev.

Nič ne dvomim, da lahko pride do posega vojske v kaos, ki je nastal po Titovi smrti. Vprašanje je, koliko je vojska pripravljena pri taki akciji sodelovati. Tudi v vojski je namreč veliko oporečnikov — tudi med višjimi oficirji.

Kaj pa sovjetska intervencija? Tudi te ne izključujem, če tudi se mi zdi, da bi bilo to s sovjetske strani precej tvegano. V slučaju Českoslovaške in Madžarske pa smo videli, da zahodni zavezniki niso pripravljene takim »prijateljskim« invazijam nasprotovati, ker so to pač »notranje« zadeve prizadetih dežel, ki spadajo v sfero interesov Sovjetske zveze.

Jugoslavija je nenadoma postala gordijski voz, ki bo verjetno razrešen samo z mečem. Bodisi od jugoslovanske ali Rdeče armade.

Jugoslaviji se bližajo hudi dnevi — na žalost bodo morali pri tem trpeti tudi Slovenci. Daj Bog, da bi bile moje sodbe sedanjega položaja in bližnje bodočnosti jugoslovanskih narodov zgrešene in brez upravičene politične dalekovidnosti. Daj Bog!

Otmar Mauser

(D dalje na str. 6)

Kanadska Domovina

Razvoj katoliškega družbenega nauka v Sev. Ameriki

(Nadaljevanje s str. 5)

govoreči Kanadčani.

Kanadski kulturniki svarijo stalno pred nevarnostjo, da bodo izgubili Kanadčani svojo kulturno identiteto. Ker živi pretežna večina Kanadčanov v pasu komaj kakih 150 km ob skupni meji, imajo lahek dostop do televizijskih programov južnega sosedja, pa tudi kanadske radijske in televizijske postaje prenašajo mnogo programov, ki izvirajo iz ZDA.

Kljub temu je opaziti med obema družbama razlike, ki jih povzročajo poleg drugega drugačna zgodovina in drugačna sestava prebivalstva.

Združene države so se ločile od britanskega imperija z revolucijo, kanadska država pa je postala neodvisna postopoma in je šele pred kratkim prenesla svojo ustavo iz Londona domov (pa še za to je bil potreben sklep britanskega parlamenta!). V ZDA je zelo poudarjen individualizem, kar se ne kaže samo v gospodarstvu, ampak tudi v večjem nezaupanju do državne oblasti in do družbene avtoritete na splošno. ZDA so edina industrijska država, ki ne pozna družinskih doklad in jih zaničljivo označuje »baby bonus«.

Kanadčani so manj kritični do oblasti in pričakujejo več pomoči od federalne in provincialnih vlad tako v gospodarstvu kot tudi na drugih področjih (npr. v kulturi, pa tudi v socialnem skrbstvu).

V ZDA je ločitev Cerkve od države mnogo bolj dosledno izvedena kot v Kanadi. Katoličani v ZDA morajo sami vzdrževati svoje šolstvo (in plačevati davke za javne šole, ki so veljale do nedavnega za protestantske), dočim dobivajo katoliške šole v skoraj vseh kanadskih provincah denarno podporo iz javnih sredstev.

V ZDA so dobili katoličani politično enakopravnost de-

jansko šele z zmago Johna F. Kennedyja za predsednika. Približno polovica kanadskega prebivalstva pripada katoliški Cerkvi, dočim samo približno ena četrtina v ZDA. To se kaže med drugim tudi v znatno nižjem številu razporok v Kanadi celo v času, ko je po zadnji spremembi zakona tudi v Kanadi zelo lahko dobiti razporoko.

Pred l. 1900 so sicer tudi Kanadčani omejevali priseljence na osebe, ki so obetale kar najhitrejšo stopitev z angleškim in protestantskim elementom (poleg Britancev še prebivalci skandinavskih dežel in severne Nemčije), da bi zmanjšali pomembnost francosko govorečih katoličanov, toda z velikim naporom, kar najhitreje naseliti kanadski zapad, so te omejitve odpadle.

Zlasti po 2. svetovni vojni je bil med številnimi begunci in poznejšimi priseljenci velik odstotek katoličanov. V preteklosti so uporabljali protestanti svoje bolj izdelano socialno skrbstvo (kot npr. pri Salvation Army) tako v Kanadi in še bolj v ZDA za spreobračanje katoličanov, ki so iskali pri njih ali pomoč ali pa razvedrilo.

Za Kanado je tudi značilno, da ima ne samo veliko število francosko govorečih prebivalcev, marveč da imajo ti tudi svojo lastno provinco, kjer uživa francoski jezik in kultura državno oporo (provincije so po ustavi pristojne za gospodarstvo, vzgojo in zdravstvo; zvezna vlada niti nima ministrstva za vzgojo).

Ko so izgubili Francozi vojno z Angleži in so jim morali prepustiti ozemlje v Kanadi (New France), se je vrnila večina francoske svetne inteligence (1760). Francozi sami so Novo

Francijo bolj ali manj odpisali (vse do znanega vzklika de Gaullea: Vive le Quebec libre!). Angleži so se zadovoljili v glavnem z gospodarsko kontrolo nad provinco in so prepustili druge zadeve katoliški hierarhiji. Provinca je obdržala tudi na evropsko pravo naslonjeno civilno pravo, dočim so morali sprejeti v kazenskem pravu angleško tradicijo.

Kanadski Francozi so se vseeno čutili ogrožene v »protestantskem morju«, tako glede jezika kot glede vere in so se hoteli ohraniti s številnimi družinami (»maščevanje z zibelkami«) in s kmečko ideologijo. Angleščino so celo imenovali »protestantski jezik«. Cerkev je obvladala šolstvo in je imela odločilni vpliv tudi na provincialno politiko. Škofje in župniki so bili obenem tudi svetni voditelji. Prevladovala je identiteta med vero in narodnostjo.

Nekatera gibanja, zlasti med katoličani v Franciji, so našla odmev tudi v Kvebeku kot npr. ustanova »socialnih tednov«. Pobuda za družinske doklade v Kanadi je tudi prišla iz Kvebeka in nekaj časa je obstajala tam tudi katoliška delavska strokovna organizacija.

Položaj se je bistveno spremenil s t. zv. »tiho revolucijo« v šestdesetih letih tega stoletja. Iz katoliških univerz (Laval) so izšli močni laični voditelji in hierarhija sama je bila pripravljena, da se odpove svojemu privilegiranemu položaju. Ta »tiha revolucija« je hotela privedi kvebeško družbo kar se da hitro v industrijsko in postindustrijsko dobo s poudarkom na gospodarstvo in tehniko. V izredno kratkem času se je spremenil obraz province v sekularizirano družbo z mnogimi negativnimi značilnostmi — porast razporok, najnižje število rojstev v Kanadi, skrajni feminizem, marksizem na univerzah, zlasti v dru-

**Kanadski rojakil
Dopisujte v Ameriško
Domovino!**

KOLENDAR društvenih prireditev

OCTOBER

11. — **Koncert »Tržaškega okteta«** iz Trsta, v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave. Pričetek ob 5.30 pop.

11. — **»Prijatelji SND na St. Clair Ave. priredijo »brunch«** v SND, od 11.30 do 3.30 pop.

11. — **Društvo »Kras« št. 8 ADZ priredi večerjo, program in ples ob 75-letnici društva, v Slov. domu na Holmes Ave. Pričetek ob 3. pop.**

17. — **Tabor DSPB Cleveland prireja svoj jesenski družabni večer v Slov. domu na Holmes Ave. Za ples in zabavo igrajo Veseli Slovenci.**

žboslovnih vedah, separatizem in podobno.

Francosko govoreči Kanadčani žive tudi v drugih provincah, kjer se bore za svoj narodni obstoj. To celo v provinci New Brunswick, kjer žive strnjeno zlasti v severnem in vzhodnem delu (New Brunswick je edina uradno dvojezična provinca; dvojezičnost je sicer omejena samo na področja, za katera je pristojna zvezna vlada). V teh predelih uživajo institucionalno oporo v katoliški Cerkvi in ponekod v svojem šolstvu, kolikor ga imajo.

Medsebojno vplivanje na področju katoliškega družbenega nauka je bilo vedno večje med katoličani v ZDA in angleško govorečimi katoličani v Kanadi sami. In to kljub dejstvu, da imajo katoliški škofje skupno organizacijo, ki pa ima dvojno tajništvo.

(Posredoval O.M.)

ISKRICE

Nasmeh daje počitek v utrujenosti, obnavlja pogum v omahljivosti, je tolažba v žalosti in ublažitev vsake bridkosti.

F. Faber

Kako slabotni bi ostali, če nam življenje nikoli ne bi podarilo nasprotnika.

Kunkel

Bedak ima veliko prednost pred pametnim človekom; vselej je zadovoljen s sabo.

Napoleon

Civilizacijo morejo razumeti le tisti, ki so civilizirani.

Whitehead

17. — **Glasbena Matica priredi jesenski koncert z večerjo in plesom v SND na St. Clair Ave.**

18. — **Občni zbor Slovenske pristave.**

18. — **Cerkveni zbor »Lira« pri Sv. Vidu praznuje 75-letnico s koncertom v cerkvi. Pričetek ob 3. pop., po koncertu srečanje v avditoriju.**

18. — **Slovensko umetnostno združenje ima razstavo in prodajo v SDD na Recher Ave.**

19. — **»Trio Lorenz« iz Ljubljane ima koncert na univerzi Cleveland State.**

25. — **Slomškov krožek priredi kosilo v šolski dvorani pri Sv. Vidu.**

25. — **Slovenski dom na E. 80 St. priredi pečenje školjk.**

31. — **Slovenski dom za ostarele praznuje 25-letnico z banketom in sporedom v SND na St. Clair Ave.**

NOVEMBER

3. — **Podr. št. 14 SZZ praznuje 60-letnico z večerjo in božičnico v SDD na Recher Ave. Večerja ob 6.30.**

7. — **Štajerski klub priredi martinovanje v avditoriju pri Sv. Vidu. Pričetek ob 7. zv. Igrajo Veseli Slovenci.**

8. — **Mladinski pevski zbor Kr. št. 3 SNPJ ima jesensko prireditev z večerjo in koncertom v SDD na Recher Ave.**

14. — **Belokranjski klub priredi martinovanje z večerjo in plesom v SDD na St. Clair Ave. Igra Tony Klepec orkester.**

14. — **Pevski zbor Jadran ima svoj jesenski koncert z večerjo in plesom, v SDD na Waterloo Rd. Igra Joey Tomsick orkester.**

28. — **Ameriška Dobrodelnna Zveza praznuje 77-letnico z banketom in plesom v Slov. nar. domu na St. Clair Ave.**

DECEMBER

6. — **S.K.D. Triglav, Milwaukee, Wis., priredi miklavževanje v dvorani sv. Janeza Evangelista.**

12. — **Društvo sv. Marije Magdalene št. 162 KSKJ ima božičnico v družabni sobi avditorija pri Sv. Vidu. Pričetek ob 2. pop.**

— 1988 —

FEBRUAR

28. — **Slov. šola pri Sv. Vidu postreže s kosilom v farni dvorani. Serviranje od 11.30 do 1.30 pop.**

Slovenski program v Torontu in okolici October — December 1987

Datum	Prireditev	Organizator	Kraj
10. okt.	Vinska trgatev	Slovenski park	Guelph
11. okt.	Vinska trgatev	Odbor Slov. letovišča	Slovensko cerkveno letovišče
24. okt.	Koncert	Pevci iz Trsta	Cerkvena dvorana, Brown's Line, Toronto
24. okt.	Članski banket	Društvo Slovenski Dom	Pape Ave., Toronto
2.-14. nov.	Lov	Društvo Planica in STZ	Dom Planica in STZ, Bancroft
7. nov.	Banket	Dom LIPA	Brown's Line, Toronto
14. nov.	Banket	Večerni Zvon	Brown's Line, Toronto
14. nov.	Banket	Slovenski Park	Guelph
21. nov.	Banket	Lovci — SHAC	Brown's Line, Toronto
22. nov.	Občni zbor	Slovenija C.U.	Manning Ave., Toronto
28. nov.	Banket	Simon Gregorčič	Brown's Line, Toronto
28. nov.	Banket	Društvo Planica	Slovenski Dom, Pape Ave., Toronto
12. dec.	Banket	Slov. Športni Klub	Brown's Line, Toronto
19. dec.	Banket	Slov. Business Assoc.	Brown's Line, Toronto
31. dec.	Silvestrovanje	Župnijska dvorana	Brown's Line in Manning Ave., Toronto
31. dec.	Silvestrovanje	Slovenski Park	Guelph
31. dec.	Silvestrovanje	Društvo Slovenski Dom	Pape Ave., Toronto
31. dec.	Silvestrovanje	Društvo Planica	Dom Planica, Bancroft

Gornji seznam prireditev v Torontu in okolici smo našli v »Naši močič«, glasilu župnijske hranilnice in posojilnice SLOVENIJA (julij 1987). Ur. AD.

Grdina Pogrebni Zavod

17010 Lake Shore Blvd.

531-6300

1053 E. 62. cesta

431-2088

— V družinski lasti že 82 let. —

— Missijev simpozij v Rimu —

V dneh od 8. do 11. septembra je Slovenska teološka akademija v Rimu pripravila v Sloveniku (in z njegovo pomočjo) znanstveni simpozij o nadškofu in prvem slovenskem kardinalu Jakobu Missiju.

Življenjska pot

Jakob Missia, rojen 3. junija 1838 v bližini Ljutomera, je obiskoval gimnazijo v Gradcu, filozofske in teološke študije je dopolnil v Rimu na univerzi Gregoriana kot gojenec zavoda Germanicum. Mašniško posvečenje je prejel v Rimu 30. maja 1863. Po vrnitvi iz Rima je bil najprej prefekt in učitelj petja v graškem dijaškem semenišču, v letih 1866-71 dvorni kaplan in tajnik graških škofov Attemsa in Zwergerja, 1871-79 škofijski kancler in konzistorialni svetnik, 1879-84 stolni kanonik v Gradcu.

Dne 7. decembra 1884 je bil v Gradcu posvečen za škofa in 14. decembra 1884 je zasedel ljubljanski škofijski sedež. Tu je ostal, dokler ni 22. maja 1898 prevzel vodstvo goriške nadškofije. Papež Leon XIII. ga je 19. junija 1899 povzdignil v kardinala. Umrli je v Gorici 24. marca 1902, pokopan pa je v kapeli sv. Mihaela na Sv. gori.

Njegovo pastirsko delovanje je zajelo najrazličnejša področja cerkvenega in javnega življenja, a je naletelo na eni strani na navdušeno odobravanje, na drugi strani pa istočasno, zavoljo razgretih političnih strasti, na odločno obsojanje.

Prikaz predavateljev

Predavatelji na simpoziju so zato skušali pojasniti najprej okolje, pogoje, razmere in okoliščine, v katerih se je Missia šolal, deloval in »vladal« in kakšni so bili njegovi

pogledi, posegi in smernice v času razvoja in rasti katoliške miselnosti, katoliškega gibanja, narodnostne zavesti, duhovne poglobitve in verskega udejstvovanja, katoliških shodov itd. Predavatelji so nadalje skušali odkriti, katere so bile značilnosti njegove osebnosti, osebnosti cerkvenega pastirja. Iz vsega so skušali razbrati, ali moremo še govoriti o kardinalu Missiji kot »sporni osebnosti«.

Missia je bil velik mož; znal je voditi in vladati, a se je nekako držal ob strani, skoraj oddaljen. Znal pa je izbirati sodelavce, ki so v praktičnem življenju uresničevali njegove smernice in poglede. To velja v Gorici v veliki meri na Frančiška B. Sedeja, ki je nekaj let za njim prevzel vodstvo goriške nadškofije. Iz zadržanja in dela njegovih predhodnikov in naslednikov na škofijskih sedežih v Ljubljani in Gorici so govorniki skušali izluščiti to, kar je bilo značilno za Missijo.

Bil je mož izrednih sposobnosti, ki je globoko segel v življenje slovenskega naroda, a na njem in ob njem ostajajo še številna vprašanja, ki jih je treba poglobiti in pojasniti. Pri simpoziju se je namreč pokazalo, da cerkveno zgodovino na Slovenskem še vse premalo poznamo.

O čem je bilo govora

V torek 8. septembra so bila na sporedu sledeča predavanja: Politična in cerkveno-politična podoba avstrijskih dežel v 19. stoletju (prof. dr. Metod Benedik); Družbene razmere v ljubljanski škofiji v drugi polovici 19. stoletja (prof. dr. Vasilij Melik); Cerkevno-upravna razdelitev na ozemlju mariborske škofije (kan. Viljem Pangerl); Odnos slovenske Cerkve do socialnega vprašanja (dr. Walter Lu-

kan); Cerkveno-politično ozadje imenovanja Missija za ljubljanskega škofa in tudi za goriškega nadškofa (mag. Vinko Rajšp); Missijeva rimska leta (msgr. dr. Maksimilijan Jezernik).

V sredo 9. septembra so bila na programu sledeča predavanja: Družbene razmere v goriški nadškofiji na prelomu stoletja (dr. Branko Marušič); Cerkvene razmere v istem obdobju na Goriškem (prof. Franc Kralj, ki je napisal članek o Missiji v Prim. slov. biografskem leksikonu); Missijev odnos do cerkvenega petja (dr. Edo Škulj); Missijeva skrb za vzgojo duhovnikov (prof. dr. Franc Oražem).

V četrtek 10. septembra je g. Franc Petrič govoril o Missiji in Jegliču, prof. Sergio Tavano iz Gorice o zavzetosti Missije za umetnost v Ljubljani in Gorici (prikazal je vrsto diapozitivov, zlasti o kapelah v škofijskih palačah v Ljubljani in Gorici), mag. Stane Granda je govoril o katoliških shodih, sestra Jasna Kogoj o Missijevem odnosu do redovnikov, dr. Drago Klemenčič o Missiju in Mahničju, Andrej Sedej o Missiji in Sedeju. V četrtek so tudi prebrali povzetek predavanja dr. Norberta Müllerja iz Gradca o Missijevem delovanju v graški škofiji. Kot zaključek je Missijev sodnik Drago Skale podal nekaj »družinskih spominov« na Missijo.

Sprejem pri papežu

Simpozija se je udeležil ljubljanski nadškof dr. Alojzij Šuštar, ki je za udeležence maševal v sredo 9. sept. v cerkvi sv. Klementa. Odšel je v četrtek 10. septembra popoldne. V četrtek dopoldne je bil na simpoziju tudi goriški nadškof Bommardo, ki se je zahvalil organizatorjem za opravljeno delo in priporočil stalno sodelovanje med škofijami. Pozdrave in voščila so simpoziju poslali škofje iz Gradca, Maribora, Kopra in Trsta.

V sredo 9. septembra dopoldne smo bili pri skupni avdijenci pri sv. očetu Janezu Pavlu II. Papež je imenoma pozdravil ljubljanskega nadškofa Šuštarja in v slovenščini nadaljeval:

»Med vami pozdravljam udeležence znanstvenega simpozija o kardinalu Missiji, ki je bil najprej škof v Ljubljani, nato pa nadškof v Gorici in je na prelomnici zadnjega stoletja predstavljal Slovane srednje Evrope v kardinalskem zboru ter bil neustrašen branitelj narodnih in človeških pravic pripadnikov raznih etničnih skupin in neutruđen pospeševalec vzgoje duhovnikov in katoliške prenovne svojih vernikov. Slovenskim ordinarijem, ki ste upravičeno ponosni na svojega rojaka in predhodnika, ki je bil tako goreč v svoji apostolski službi in zvest Svetemu sedežu, naše najboljše želje.«

Dr. Lojze Škerlj
Kat. glas, 17.9.1987

**Ameriška Domovina
je Vaš list!**

Anatomije kosovske tragedije

(Nadaljevanje s str. 4)

posiliti, jim grozili, vdrali v domove...), ki si jih skoraj ni mogoče izmisliti. Pri tem pa so govorniki sami ugotavljali, da je »besed že dovolj«, da so najvišjim političnim predstavnikom povedali že na tisoče takšnih in še hujših dogajanj — zaželenih ukrepov, ki bi zborovanjem dali pravi smisel, pa vendar niso dočakali.

Zoran Andjelković, član CK Srbije, ki so mu zborovalci »dali besedo« tik pred koncem zborovanja, je reagiral predvsem na takšne ugotovitve o neučinkovitosti tistih, ki »sedi-jo v zveznih foteljih in skrbijo le za svoje kariere«. Dejal je, da je probleme na Kosovu mogoče rešiti samo, če ljudje zapajo in verjamejo v reševanje preko legalnih organov. Poudaril je, da se plenumski sklepi o Kosovu res uresničujejo počasi, da pa bodo vendar uresničeni vsi do zadnjega. Za tem, ko so izbrali delegacijo, ki naj jih zastopa na vseh ravneh političnega odločanja, predvsem pa v Beogradu, so se zborovalci mirno razšli.

Tako miličniki (mnogi so bili v civilu), ki so ves čas budno spremljali dogajanje, niso imeli dela. Med potjo proti Prištini smo jih videli, kako se tudi sami vračajo tja v odprtih kamionih — verjetno nič manj utrujeni kot zborovalci. Tudi zanje bi bilo zanimivo vedeti, kako ocenjujejo takšne delovne naloge. So jim zborovalci le »povzročitelji nemira«, »potencialna nevarnost« ali pa jih vidijo predvsem kot posledico delovanja albanske iridente in zamotanega klobčica razmer, ki danes obvladujejo kosovsko stvarnost?

Zdi se mi, da je prepovedovanje ljudskih zborov tako očitno nesprejemljiva in tudi nevarna odločitev, da jih bodo morali kosovski in drugi politiki sprejeti za del politične realnosti (tako kot so sprejeli denimo štrajke). Zborovanja se bodo gotovo prekinila sama po sebi, pri tem pa je usodnega pomena, ali se bo to zgodilo zaradi urejanja razmer (politične in ekonomske sanacije Kosova), ali pa zaradi vse bolj omenjane odločitve, da obstaja, če ne gre zlepa, tudi drugačna pot »reševanja problema Srbov in Črnogorcev na Kosovu«.

Jugoslaviji, ki je v svoji zgodovini zelo dobro spoznala, kam vodi vsaka nasilna oblika reševanja mednarodnih konfliktov, ne bi smeli biti pretežno storiti vsega, da pomiri ljudi in vsem prebivalcem Kosova zagotovi prihodnost na Kosovu. Menda danes ni potrebno več nikogar prepričevati, da možnosti za neboleče reševanje kosovskih problemov že davno ni več... — zaključuje svoje poročanje Jasna Venturini.

Citiral naj bi samo še en kratek njen odstavek: »To nezadovoljstvo se na drugi strani kaže tudi s tako radikalnimi grožnjami, kot so izjave, da bodo pravice izterjali, če bo treba, tudi z orožjem. Odobra-

vanje, ki je spremljalo te besede na zboru v Dragojevcu, dokazuje, da jih nikakor ne gre podcenjevati.«

MALI OGLASI

OSEBO IŠČEM

za oskrbo ostarele žene, v Clevelandu. Kuhanje in lažja gospodinjska dela. Imam tudi 4 prazne sobe zgoraj, z vsemi udobnostmi. 431-8973. (74-75)

V NAJEM

4 sobe, spodaj. E. 66 St. Ključite 481-2341. (74-81)

NEGOVALKO OTROK

Odraslo žensko za negovanje dveh otrok v mojem domu iščem. Od ponedeljka do četrtrka, od 11. dop. do 5.30 pop. Priporočila potrebna. 531-7654 (74-81)

IMMACULATE

3 bedroom bungalow, beautiful natural wood cabinets, spacious finished rec. room, new furnace, much storage. \$63,500 289-4663

Acacia Realty Professionals (73-74)

ORDER ENTRY CLERK

Duties include orders, invoices, mail and light telephone. Full time position. 8:30-5 p.m. Experienced only need apply. Apply in person at 1667 E. 40 St. (73-74)

FOR RENT

2 bdrm bungalow. Attached garage. Off E. 185 St. Adults only. No pets. Call 951-9487. (73-76)

APTS. FOR RENT

Cheerful — 2 bdrm up. \$175 a month. Cozy — 1 bdrm up w/appliances. \$150 a month. Adults only. Call 391-6831 or after 6 p.m. 382-8057.

General Office Accounting Co. Full-time. Bookkeeping, typing, filing, 10-key adding machine. Must speak Slovenian or Croatian. 881-5158. (x)

For Sale by Owner — Euclid 5 room house, basement, 1 bdrm. down, two up, semi-brick. Price \$41,500. Call 731-3112. (72-75)

Hiše barvamo zunaj in znotraj. Tapeciramo. (We wallpaper). Popravljamo in delamo nove kuhinje in kopalnice ter tudi druga zidarska in mizarska dela.

Lastnik TONY KRISTAVNIK Pokličite 423-4444 (x)

Dental Assistant Needed 4 days a week. Ability to speak Slovene or Croatian preferred, but not necessary. For interview, call 431-6644. (x)

Dragi rojaki, potujete v Evropo?

Na pragu domovine, v središču stare Gorice na lepem drevoredu Corso Italija, vas pričakujemo v PALACE HOTELU, najboljšem hotelu v mestu: 75 sob s kopalnico, telefonom, radijskim sprejemnikom, barvno televizijo, mini-barom, klimatizacijo. Najmodernejši komfort po zelo ugodnih cenah: enoposteljna soba \$28.00, dvoposteljna soba \$39.00. Cenjenim gostom so na razpolago hale, konferenčna dvorana, parkirni prostor in hotelska restavracija v začasno ločenem poslovanju. V PALACE HOTELU bo poskrbljeno za vaš čimprijetnejše počutje, dobrodoščilo pa vam bo osebno izrekel rojak Vinko LEVSTIK:

DOBRODOŠLI!



PH-PALACE HOTEL, Corso Italia 63

34 170 Gorizia-Gorica, Italy; Tel.: 0481-82166; Telex 461154 PAL GO I

FRANC BUČAR:

ALI OSTATI UJETA S SVOJO ROKO V STEKLENICI?

II.

Če je slovenska Cerkev kot institucija izdajalska, pomeni, da je tudi moralno razgrajena. Ni mogoče pridigati o visokih etičnih načelih, o krščanskem nauku, hkrati pa biti moralno na tleh. Biti izdajalec lastnega naroda, in to v njegovih najtežjih časih — to pomeni, da je vsa njena zgradba in vsi njeni notranji odnosi v bistvu ena sama laž, hinavščina in sprenevedanje. Še več, to pomeni, da je vse njeno krščanstvo v bistvu eno samo veliko licemerstvo.

Nihče, kdor je še kristjan, ne more ostati v taki Cerkvi. In nasprotno, kdor je veren, kdor je kristjan, hkrati pa se čuti pripadnika te institucije, ne more sprejeti take obsodbe nad svojim škofom. To namreč ni obsodba samega škofa. To je obsodba slovenske Cerkve. Kdor se solidarizira s Cerkvijo, ta se solidarizira z njenim izdajstvom. To je logika sodbe.

Po tej logiki preostane resničnemu verniku in kristjanu, da se upre vsej cerkveni hierarhiji — kolikor je njegova vera tako močna, da se je sposobna dvigniti nad to moralno močvirje. In kam potem? Upor zoper to hierarhijo terja tudi njeno obsodbo s strani Vatikana, sicer pomeni upor tudi prekinitve z Vatikanom. Ker Vatikan slovenske Cerkve nikoli ni obsodil, so nasledki jasni: sprejeti sodbo pomeni konec krščanstva v Sloveniji kot organizirane religije.

Ali je mogoče domnevati, da so cilji sodbe segali tako visoko? Vsaj realistično domnevati? Vsekakor logična izpeljava pripelje do sem.

Prizadevanja v tej smeri vsaj to neke mere dejansko lahko zasledimo iz ponudb, ki so bila npr. na Hrvatskem stavljena Cerkvi v tej smeri — se razume, da povsem neformalno. Tudi ustanavljanje duhovniških društev zunaj cerkvene hierarhije (npr. CMD) in njih relativno favoriziranje, je vsaj posredno ciljalo v to

smer. Vsekakor pa močno (če ne skoraj množično) preganjanje cerkvene hierarhije, preprečevanje verskih obredov in izrazito anticerkvena politika neposredno po končani vojni.

Politični režim, ki je prevzel oblast po izvršeni revoluciji, je deklarirano boljševiški, torej s tem tudi enostrankarski. Skladno s svojo ideološko usmerjenostjo ne more sprejeti nikakršne organizacije, ki ni pod njegovo neposredno kontrolo in ustanovljena z njegovim privoljenjem, še posebej pa ne kakršnekoli politične organizacije.

Izjema je Cerkev, ki v taki obliki pomeni za politični režim neposreden izziv. Gre ne samo za manjšo oazo, pač pa za izjemno velik in pomemben segment družbe, ki ga režim neposredno ne more nadzorovati, kjer nima nikakega vpliva na njegovo notranjo zgradbo, še zlasti pa ne na njen nauk. In da je stvar še hujša, gre za institucijo, ki je po svojem značaju kozmopolitska in ima svoj hierarhični vrh zunaj države, torej zunaj območja, ki ga režim lahko neposredno kontrolira. Obstoj take Cerkve je, gledano z ideološko dogmatskega stališča boljševiške stranke, v bistvu znak nepopolno dokončane revolucije. Nekaj na njeni popolnosti manjka. In to kar precej.

Še posebej, ker ima delovanje Cerkve tudi politične posledice. Cerkev sama na sebi nikakor ni politična institucija. Je pa nosilec moralnega nauka, etičnega kodeksa, ki je, kolikor ga njeni verniki sprejemajo, najbolj odločilen usmerjevalec njihove dejavnosti. Če se bo vernik soočal s položajem, da je ravnanje v skladu z odredbami politične oblasti v nasprotju z njegovim etičnim kodeksom, se bo odločal proti odredbam politične oblasti. Etične norme so vsekakor pred političnimi.

**Ameriška Domovina
je Vaš list!**

Josef's Hair Design



5235 Wilson Mills Rd.
Richmond Heights, Ohio
461-8544 or 461-5538

Vzdreževati tezo o izdajalstvu slovenske Cerkve med NOB je za režim ena od stalnih sestavin njene politike do takega tujega telesa v svojem sestavu. Če ne drugega, jo s tem stalno odriva na družbeno obrobje, jo stalno diskvalificira kot družbenega dejavnika. Zato je vzdrževanje te travme, ki naj kot hipoteka stalno visi nad Cerkvijo, konstanta v njegovem odnosu do organizacije, ki ima kot moralna sila izredno moč nad svojimi člani, ki je pa sam ne more niti kontrolirati, še celo pa ne prepovedati — za kaj takega se pač ne čuti zadosti močnega. Zato je treba izkoristiti vsako priložnost, da ob slehernem osveščanju z novim udarcem to travmo stalno vzdržuje.

Logika položaja je zelo jasna: če takega tujka v svojem telesu ne more odstraniti, ga je treba vsaj čim bolj nevtralizirati. Moralna diskvalifikacija je v tem pogledu najbolj primerno sredstvo. Zato je z njegovega stališča sleherni poskus rehabilitacije škofa Rožmana v svojih posledicah isto, ko da bi mu iz rok trgali enega najbolj močnih in pomembnih adutov proti nasprotniku, s katerim se v nobenem primeru ne more spraviti.

Sprava s Cerkvijo pa je za enostrankarski ideološko usmerjeni politični režim že kot pojem protislovna v samem sebi. Avantgardizem pomeni poskus in zahtevo po vodenju in usmerjanju, to pa pomeni, da z ideologijo kot motivacijskim dejavnikom in monopolom nad organizacijo vplivam na ravnanje ljudi.

V obeh pogledih je Cerkev rušilni, ne samo motilni dejavnik. S svojim naukom je Cerkev partijski ideologiji ne samo konkurent ampak neposredni nasprotnik, kolikor se njen nauk v mnogih pomembnih sestavinah razločuje od partijske ideologije. Tu ne gre za dopolnjevanje, pač pa za izključevanje, čeprav se v nekaterih točkah ujemata.

Z monopolom na organizacijo pa partija predvsem onemogoča kakršenkoli stik in povezovanje ter pretok informacij kot izhodišče za dejavnost in je tako ta monopol po svojem bistvu utesnjevanje ljudi na tisti vzorec ravnanja, ki ga terja partija. Cerkev že s samim svojim obstojem ta monopol ruši in zato že s tem samim pomeni za režim stalno potencialno nevarnost.

Tako vsiljeno sožitje dveh izključujočih se elementov terja določeno taktiko prilagajanja. Cerkev in država sta ločeni in delujeta vsaka na svojem področju. Vmešavanje Cerkve v zadeve, ki gredo državi, je prepovedano. Ta delokrog pa seveda enostransko določa država, ne Cerkev, in tudi ne sporazum med njima. Zato je že v tem položaju samem stalno žarišče možnih sporov, ki

ga država rešuje pač s svojo fizično močjo. Moralna diskvalifikacija nasprotnika dviga to golo fizično prisilo na povsem drugo raven prefinjenosti. Že samo s tega vidika je več ko dobrodošla.

Sožitje že vzpostavlja, točnejše medsebojna toleranca, samo tam, kjer ne prihaja do ideoloških navzkrižij in kjer Cerkev ne posega v družbeno razmerja tako, da bi prizadevala ali celo načenjala partijski monopol. To pa je zelo ozko področje, ker ima vsako, tudi samo etično poseganje v duševnost posameznika, tudi svoje družbene posledičnosti, vsaj posredno.

Cerkev se na ta način stalno »vmešava« v družbene zadeve in se zato stalno izpostavlja očitku, da posega v zadeve, ki gredo državi. Presoja o tem je seveda zopet stvar države same, ne Cerkve. Zato si država tudi stalno prizadeva, da bi Cerkev omejila na prostor »znotraj cerkvenih zidov«. Če se bi ji to posrečilo, bi bil problem seveda dokončno rešen. Cerkev kot družbeni dejavnik bi bila likvidirana. Cerkev bi se odrekla sami sebi, čemur pa se ne more, ker bi s tem prenehala obstajati. Cerkev ne more obstajati, ne da bi bila tudi družbeni dejavnik. V modernem času postaja to vse bolj. Omejevanje Cerkve s strani režima na dejavnost »znotraj cerkvenih zidov« je seveda samo del iste strategije, ki služi tudi vzdrževanju travme o izdajstvu Cerkve med NOB, namreč njeni čim večji nevtralizaciji.

V tem je tudi pojasnilo, zakaj sleherni boljševiški režim tako trdno in dosledno vztraja pri svojem ateizmu in odklonilnem stališču do sleherne organizirane religije. Vse socialdemokratske oz. socialistične stranke v Evropi so se temu marksističnemu postulatju že davno odpovedale, češ da za to ni nikake potrebe niti utemeljenosti. Socializem kot ideologija se ukvarja z vprašanji, kako organizirati življenje tu in sedaj, medtem ko je področje religije onostranstvo.

To sicer v celoti nikakor ne drži, ker je področje religije tudi in še celo tostranstvo. Gre v bistvu za nekaj drugega. Na eni strani za skladnost etičnega kodeksa — kar pa v tej zvezi ni prvenstvenega pomena. Na prvem mestu stoji razlog, da se socialdemokratske stranke odpovedujejo političnemu avantgardizmu, kar pomeni, da jim ni potreben monopol nad motivacijskimi dejavniki, ki vplivajo na ravnanje ljudi.

Tako se pokaže, da bojevito antiversko stališče boljševiške politične stranke ni utemeljeno v njenem »znanstvenem« po-

gledu na svet, pač pa v celoti v političnem pragmatizmu. Sleherni pluralizem, ki navaja na različnost ravnanja, ki ni neposredno vključeno v partijsko direktivnost, je za tak politični režim nesprijemljiv. Vsekakor tudi idejni.

Končno gre tudi za politično taktiko. Avantgardistična politična stranka, ki terja zase monopol nad odločanjem o družbenih zadevah, potrebuje tudi »grešnega kozla«, na katerega prevrača svoje morebitne neuspehe. Če je partija poklicana, da o vseh zadevah odloča kot avantgardna sila, je povsem logično, da nosi tudi posledice svojih odločitev. Tudi neuspehi. Neuspele odločitve pa zanikajo njeno pravico do monopola; ker kažejo na to, da nima nujno in v vseh primerih prav.

Zato neuspehov avantgardizem ne more sprejemati. Ker pa so že tu, jih je treba nekomu naprtiti. To funkcijo prevzema »razredni sovražnik«. Ta je v sistemu avantgardizma nujno potreben, je tako rekoč njegov sestavni del. In če naj svojo sistemsko vlogo ustrezno opravlja, mora biti čimbolj neopredeljiv. Sicer bi ga lepo zgrabili in se ga za zmeraj odkrižali.

Ta režim je v državljanski vojni in neposredno po njej ostal temu načelu dosledno zvest: svojih nasprotnikov se je vedno znebil tudi s fizičnim uničenjem. Toda če sedaj razrednega sovražnika fizično uniči, za kar ima vse možnosti, saj razpolaga z aparatom državne sile, je to sistemsko funkcionalno mesto nezasedeno.

Kot nadomestek sicer nastopajo različni »anarholiberalci, etatisti, psevdoznanstveniki, dogmatiki« ipd. Toda to so sorazmerno maloštevilna skupina, vsekakor pa brez sleherne večje družbene moči. In končno, vedno se jih da prijeti. Zato to sistemsko funkcijo razrednega sovražnika le slabo opravljajo.

Tu pa je še nekdo, ki je za to vlogo posebej kvalificiran. Je nosilec pomembne družbene moči, ne da se ga kar prijeti in likvidirati, in stalno je navzoč. Več ko jasno, da je za to vlogo določena slovenska Cerkev. Če pa naj to vlogo primerno opravlja, mora biti že vnaprej nosilec nekkih bremen in lastnosti, ki jo za to vlogo posebej usposablja. To breme je vsekakor njena vloga v NOB.

(Dalje prihodnji torki)

Novi grobovi

(Nadaljevanje s str. 1)

Lillian, roj. Legan (Leganova družina je bila med prvimi slovenskimi naseljenci Maple Hts.), oče Garyja in Lillian (Kalif.), stari oče Katie, brat Johna in Eugenea. Pokojniva starša, Walter in Mary Sadowski, sta že pok. Bil je član društva Naš dom št. 20 ADZ. Pogreb bo iz pogrebnega zavoda Ferfolia na Maple Hts. jutri dopoldne, v cerkev sv. Venceslava ob 10. in od tam na pokopališče Vseh svetnikov.

Complete Works of IVAN CANKAR

Collectors' item. - Hard to come by. Best offer over \$150. Write to: 639 Broadway, New York City, 10012 or call (212) 475-0450.

(x)